

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl samosoudkyní JUDr. Janou Kubenovou v právní věci žalobkyně **Ž. T.**, zastoupené JUDr. Jiřím Frajtem, advokátem, advokátní kancelář Valašské Klobouky, Masarykovo náměstí 177, proti žalované **České správě sociálního zabezpečení**, se sídlem Praha 5, Křížová 25, o zvýšení plného invalidního důchodu Z. T., o žalobě proti rozhodnutí žalovaného,

t a k t o :

- I. Žaloba **s e z a m í t á .**
- II. Žádnému z účastníků se nepřiznává náhrada nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Ve včas podané žalobě žalobkyně napadala rozhodnutí žalované ze dne 4. 8. 2011, kterým bylo rozhodnuto tak, že se zamítají námitky žalobkyně a rozhodnutí ČSSZ ze dne 20. 8. 2010 se potvrzuje.

Žalobkyně má za to, že uvedené rozhodnutí je nezákonné.

Žalobní body vymezila následně:

V námitkách ze dne 15. 9. 2010 a následně i v žalobě proti rozhodnutí ze dne 21. 12. 2010 namítala, že dávkový spis nebyl a není veden v souladu s ust. § 17 správního řádu. Dávkový spis je veden natolik ledabyly, že zjistit z něj jakýkoli údaj je komplikované a s ohledem na neúplnost podkladových materiálů či ztrátu některých dokumentů je pozice žalované těžko udržitelná. O opaku žalobkyně nepřesvědčily ani výsledky šetření odboru interního auditu a kontroly žalované, které na podnět žalobkyně provedl kontrolu spisu

a dospěl k závěru, že spis je velmi obsáhlý, přesto je veden řádně a v souladu se spisovým a skartačním řádem ČSSZ.

Už v odůvodnění rozsudku ze dne 5. 5. 2008 č.j. 33 Cad 168/2007-24 se konstatuje, že ve spise se nenachází rozsudek Okresního soudu ve Zlíně ze dne 16. 2. 2000, č.j. 10 C 82/1998-234, opakovaně, v rozsudku ze dne 30. 3. 2010, č.j. 34 Cad 26/2009-25, je jednoznačně uvedeno, že v dávkovém spise se nachází pouze první strana uvedeného rozsudku. Přesto žalobkyni ředitel odboru interního auditu a kontroly žalované v dopise ze dne 12. 9. 2011 ubezpečuje, že uvedený rozsudek je součástí spisu a nikdy se ze spisu neztratil.

Ledabylým vedením správního spisu je procesní pozice žalobkyně mimořádně ztížena. Jak se má ve spise orientovat účastník řízení, když přehled o tom, co se ve spise nachází, nemá ani samotný správní orgán.

S účinností od 1. 1. 2010 je řízení o důchodových nárocích účastníka dvoustupňovým správním řízením a proto není žádného důvodu na rozhodnutí ČSSZ o opravném prostředku neklást stejné požadavky na jasnost, srozumitelnost a úplnost odůvodnění správního rozhodnutí, jako v ostatních věcech. V posuzovaném případě, ale žalovaná nesplnila povinnosti, které jí v souvislosti s odůvodněním rozhodnutí ukládá ust. § 68 odst. 3 správního řádu.

Rozhodnutí ze dne 4. 8. 2011 sice reaguje na námitky žalobkyně ze dne 15. 9. 2010, nicméně způsob, jakým se žalovaná s námitkami, týkající se nezapočítaných částek 352.581,- Kč a 110.272,- Kč, vypořádává, je naprosto nedostatečný a činí rozhodnutí nepřezkoumatelným.

Pokud se týká částky 352.581,- Kč, omezila se žalovaná na konstatování, že tato částka přiznaná rozsudkem Okresního soudu ve Zlíně ze dne 16. 2. 2000 byla přiznána nikoli jako pracovněprávní nárok, ale jako provize obchodního zástupce za sjednané kontrakty. Nejedná se tedy o příjem z činnosti zakládající účast na důchodovém pojištění ve smyslu ust. § 5 odst. 1 zákona č. 589/1992 Sb. Uvedené konstatování vzbuzuje dojem, že žalovaná vůbec neprovedla důkaz tímto rozsudkem a podrobně se s ním neseznámila. Předně je třeba uvést, že o nároku rozhodoval senát okresního soudu. Už z tohoto pohledu je patrné, že se jednalo o pracovněprávní nárok. Pokud by se jednalo o nárok vyplývající z obchodněprávních vztahů, nemohl by o něm rozhodovat senát, ale samosoudce, a navíc, s ohledem na výši nároku, by okresní soud nebyl vůbec věcně příslušný k jeho projednání. V odůvodnění rozsudku (č.l. 240, 241, 249) se podrobně rozebírá obsah pracovní smlouvy, způsob, jakým byla stanovena provizní složka mzdy, podpůrně rozbor pracovních cest a nároky na cestovní náhrady, apod. Z odůvodnění jako celku jednoznačně vyplývá, že částka 352.581,- Kč je pracovněprávním nárokem, nikoliv odměnou za obchodněprávní činnost.

O tom, že se jedná o pracovněprávní nárok svědčí i další listinné důkazy, které by se měly v dávkovém spise nacházet. Pokud se ze spisu ztratily, žalobkyně je schopna je znovu předložit. Jedná se v první řadě o zápis ze dne 17. 6. 1997 a s ním související listiny.

Podle dopisu ředitele a ZPS-SM, a.s. ze dne 18. 8. 1997 adresovaného řediteli OSSZ ve Zlíně provize ve výši 1 % byla součástí plnění pracovních povinností zemřelého manžela žalobkyně a jednalo se v podstatě o pohyblivou složku mzdy.

Dopis OSSZ ve Zlíně ze dne 19. 8. 1997 pojednává o dodatečném odvedení pojistného na účet ČSSZ a o vyhotovení ELDP. Dodatečně v dopise OSSZ ve Zlíně ze dne 17. 5. 1999 se sděluje, že byla provedena kontrola v ZPS-SM, a.s. a potvrzuje se, že provize byla společností ZPS-SM, a.s. zhodnocena pro účely důchodového pojištění, bylo zkontrolováno a ověřeno, že byl dodatečně vyhotoven evidenční list důchodového pojištění.

I z usnesení Okresního soudu ve Zlíně ze dne 10. 10. 2010, sp. zn. 10 C 82/98 lze dovodit, že pohledávka žalobce na zaplacení provize je mzdovým nárokem.

Ve spise by se měl nacházet i dopis odboru interního auditu, kontroly a stížností, žalované ze dne 27. 1. 2003, v němž je podrobně popsán vývoj celého případu. Na straně 34 v souvislosti s částkou 352.581,- Kč přiznanou rozsudkem ze dne 16. 2. 2000, č.j. 10 C 82/98-234 se uvádí, že se jedná o nárok vyplývající z pracovněprávního vztahu zemřelého manžela žalobkyně jako zaměstnance ZPS-SM, a.s. jako zaměstnavatele.

Stručné konstatování žalované v napadeném rozhodnutí je v rozporu se všemi uvedenými listinami. Žalobkyně znovu podotýká, že je možné, že soud tyto listiny nebude mít k dispozici právě s ohledem na to, jak je dávkový spis veden, ona však je schopna je všechny znovu doložit.

Stejně nedostatečným způsobem se žalovaná vypořádala i s námitkou ohledně nezapočtení částky 110.272,- Kč. Zde se omezuje na konstatování, že částka není uvedena v žádném evidenčním listě důchodového pojištění, ani v eventuelních rozhodnutí soudu. Částka 110.272,- Kč představuje mzdu manžela žalobkyně za měsíce leden až březen 1993. Tato mzda mu byla řádně vyplacena, a proto nebylo důvodu se o ni soudit. Pokud by vyplacena nebyla, byla by předmětem řízení vedeného u Okresního soudu ve Zlíně pod sp. zn. 10 C 509/93.

Důkaz evidenčním listem důchodového pojištění je třeba hodnotit v intencích § 132 o.s.ř. jako každý jiný důkaz. Jinými slovy, ELDP nemá větší důkazní hodnotu než jiné důkazy.

Platně sjednaná pracovní smlouva ze dne 31. 8. 1992 se společností COWITRA a.s. a její dodatek ze dne 7. 1. 1993 jsou nevyvratitelnými důkazy, že zemřelý manžel žalobkyně pobíral plat ve výši 1.000 USD + 8.000,- Kč měsíčně, který za leden až březen 1993 činil 110.272,- Kč.

Ze soudního spisu Okresního soudu ve Zlíně sp. zn. 10 C 509/93 je možné zjistit, že soud provedl dokazování výsledkem žalobce, výsledkem svědkyně Ž. T., obeznámením výplatních pásek za měsíc březen až květen 1993, případně dalšími listinami. Výplatní páska Z. T. za měsíc březen 1993, která byla v řízení konstatována, svědčí přinejmenším o tom, že mzda byla zaměstnavatelem zúčtována. Z logiky věci vyplývá, že žádost o úhradu nedoplatků ze dne 16. 9. 1993, která se také v soudním spise nachází, neobsahuje požadavek uhradit mzdu za měsíc leden až březen 1993, protože byla zúčtována. Jako důkaz o zaplacení mzdy může sloužit i listina nazvaná Vyúčtování za leden až březen 1993. Toto vyúčtování ze dne 27. 4. 1993 je podepsáno ekonomickým ředitelem COWITRY a.s. Ing. R. Protože korunová mzda byla poukázána na účet u České spořitelny, je ve vyúčtování záznam pouze o platech v USD za leden až březen 1993. Částka 5.400 USD představuje manželových 3.000 USD a žalobkyniných 2.400 USD. Vzhledem k tomu, že vyúčtování se ve spise dosud nenachází, společně s žalobou tuto listinu předložila jako důkaz. Dále předkládá i Žádost o úhradu

nedoplatku mzdových prostředků z 16. 9. 1990, z níž logicky vyplývá, že mzda za měsíce leden až březen vyplacena byla.

Z pohledu uvedených listinných důkazů nemůže obstát závěr žalované, že částku 110.272,- Kč nelze zohlednit, neboť není uvedena v ELDP.

Žalovaná dle žalobkyně dosud nezjistila stav věci tak, aby o něm nebyly důvodné pochybnosti. Porušila tak jednu z nejdůležitějších zásad správního řízení uvedenou v § 3 správního řádu. Její dosavadní postup nesvědčí o tom, že by měla zájem postupovat tak, aby byl zjištěn stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti.

Naopak žalobkyně tvrdí, že postupem žalované je zkrácena na svých právech.

Domáhala se vydání rozsudku, na základě něhož dojde ke zrušení rozhodnutí ČSSZ ze dne 4. 8. 2011 pro nezákonnost a věc se vrátí žalované k dalšímu řízení.

Dále požadovala náhradu nákladů právního zastoupení.

V písemném vyjádření k žalobě žalovaná uvedla, že pro výši plného invalidního důchodu zemřelého manžela žalobkyně byly započteny veškeré prokázané příjmy z pracovního poměru započitatelné pro účely důchodového pojištění tak, jak je zaměstnavatel zemřelého vykázal v evidenčním listu důchodového zabezpečení, resp. pojištění. Pokud určité složky mzdy, či zaměstnavatelem vyplácené požitky, nebyly započitatelné pro účely důchodového pojištění, nebyly v evidenčním listu důchodového pojištění zaměstnavatelem uváděny. Trvala proto na tom, že pro výši plného invalidního důchodu zemřelého manžela žalobkyně byly započteny veškeré prokázané příjmy a výše jeho důchodu tak byla stanovena v souladu s platnými právními předpisy a nelze na ni ničeho měnit. V dalším pak odkázala na podrobné odůvodnění napadeného rozhodnutí a tvrzení žalobkyně o jeho nepřezkoumatelnosti odmítá.

Navrhovala, aby žaloba jako nedůvodná byla zamítnuta.

Pokud jde o rozhodnutí ze dne 4. 8. 2011, které je předmětem soudního přezkumu, tímto rozhodnutím žalovaná zamítla námitky žalobkyně a potvrdila rozhodnutí ČSSZ ze dne 20. 8. 2010.

V odůvodnění rozhodnutí uvedla, že rozsudkem Krajského soudu v Brně č.j. 41 Ad 15/2011-20 ze dne 11. 5. 2011 bylo pro vady řízení zrušeno rozhodnutí ČSSZ ze dne 21. 12. 2010, kterým bylo rozhodnuto ve věci námitek účastnice řízení (žalobkyně) proti rozhodnutí ČSSZ ze dne 20. 8. 2010 a věc byla ČSSZ vrácena k dalšímu řízení. Krajský soud v Brně v citovaném rozsudku uložil ČSSZ vydat nové rozhodnutí, v němž opraví datum přiznání starobního důchodu účastnice řízení v rozhodnutí ze dne 20. 8. 2010 s uvedeného 19. 3. 2010 na správné 19. 3. 2002. Dále Krajský soud zavázal ČSSZ k dohledání námitek účastnice řízení proti rozhodnutí ČSSZ ze dne 20. 8. 2010 s tím, že v dávkovém spise se nenachází a není tedy zřejmé, zda se ČSSZ s námitkami účastnice řízení ve svém rozhodnutí ze dne 21. 12. 2010 řádně vypořádala či nikoliv; v případě, že obsahem námitek bude i částka 352.581,- Kč přiznaná rozsudkem Okresního soudu ve Zlíně č.j. 10 C 82/98-234, uložil ČSSZ vypořádat se s tímto rozsudkem v novém rozhodnutí, neboť se v dávkovém spise již nachází celý rozsudek, nejen jeho první strana.

K uvedeným požadavkům krajského soudu v Brně ČSSZ uvedla následující:

Oprava chybně uvedeného data přiznání starobního důchodu účastnice řízení v rozhodnutí ČSSZ ze dne 20. 8. 2010 se týká rozhodnutí uvedeného pod č.j. Námítky účastnice řízení ze dne 15. 9. 2010 proti citovanému rozhodnutí byly vyřízeny rozhodnutím ČSSZ č.j. ze dne 21. 12. 2010, které bylo účastnici řízení doručeno dne 25. 8. 2010. Účastnice řízení proti němu žalobu ve stanovené lhůtě dvou měsíců od jeho doručení nepodala. Obě uvedená rozhodnutí jsou pravomocná a nelze je již v rámci řízení o námitkách přezkoumávat. Oprava zřejmé nesprávnosti v rozhodnutí ČSSZ ze dne 20. 8. 2010 bude proto předmětem samostatného řízení.

Námítky účastnice řízení proti rozhodnutí ČSSZ ze dne 20. 8. 2010 byly ve spise dohledány. Jejich obsahem je také částka 352.581,- Kč přiznaná rozsudkem Okresního soudu ve Zlíně č.j. 10 C 82/98-234 ze dne 16. 2. 2010, ČSSZ se jím podrobně zabývala, jak je uvedeno níže.

ČSSZ rozhodnutím ze dne 20. 8. 2010 zvýšila Z. T., a zemřelému dne 19. 3. 2002, plný invalidní důchod od 14. 4. 2000 podle ust. 56 odst. 1 písm. b) zákona č. 155/1995 Sb. Tímto rozhodnutím byly provedeny rozsudky Krajského soudu v Brně č.j. 34 Cad 26/2009-25 ze dne 30. 3. 2010 a č.j. 33 Cad 168/2007-24 ze dne 5. 5. 2008.

Účastnice řízení napadla uvedené rozhodnutí námitkami ze dne 15. 9. 2010, které byly ČSSZ doručeny dne 21. 9. 2010. Namítá, že je napadené rozhodnutí nepřezkoumatelné, neboť postrádá jakékoliv důvody, podklady rozhodnutí a úvahy, jimiž se ČSSZ řídila při jejich hodnocení a výkladu právních předpisů. Je tak v rozporu se základními zásadami správního řízení, zakotvenými zejména v § 3, 4 a 6 zákona č. 500/2004 Sb. a ust. § 68 odst. 3 citovaného zákona, čímž byla zkrácena na svých právech, neboť se nemůže seznámit s jeho důvody a posoudit, zda je správné nebo nikoliv.

Účastnice řízení rovněž nesouhlasí, že by byly napadeným rozhodnutím provedeny rozsudky Krajského soudu v Brně č.j. 34 Cad 26/2009-25 ze dne 30. 3. 2010 a č.j. 33 Cad 168/2007-24 ze dne 5. 5. 2008. Domnívá se, že je napadené rozhodnutí s těmito rozsudky naopak v rozporu, protože sice byla dodatečně započtena náhradám mzdy zemřelého za 15 dnů dovolené v roce 1993 ve výši 22.470,- Kč, v odůvodnění však není vysvětleno, proč nebyly započteny zbývající částky mzdových nároků, které byly rozsudkem Okresního soudu ve Zlíně č.j. 10 C 509/93-19 ze dne 6. 9. 1994 přiznány ve výši 126.156,- Kč.

Dále účastnice řízení trvá na započtení částky 352.581,- Kč, pro jejichž zohlednění nebyly podle rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 30. 3. 2010 dosud doloženy dostačující podklady, neboť jediným podkladem ve spise je první strana rozsudku Okresního soudu ve Zlíně č.j. 10 C 82/98-234, kterým bylo rozhodnuto o tomto nároku nyní zemřelého manžela. Účastnice řízení uvádí, že byl předmětný rozsudek v celém rozsahu předložen již několikrát, a pokud ČSSZ tyto listinné důkazy ztratila, nelze špatné vedení spisu přičítat k její tíži.

Trvala také na započtení částky 110.727,- Kč, k níž Krajský soud v Brně v rozsudku ze dne 30. 3. 2010 konstatoval, že je pouze jejím výpočtem. Účastnice řízení sděluje, že se skutečně jedná o její výpočet, avšak tento je dostatečně podložen jinými důkazy; v dané věci blíže odkázala na své podání ke Krajskému soudu v Brně ze dne 20. 9. 2009, které bylo doručeno i ČSSZ.

K námitkám tvrzené nepřezkoumatelnosti napadeného rozhodnutí ČSSZ uvádí, že ho nepřezkoumatelným neshledala, neboť jsou z něj patrné důvody výroku, podklady pro jeho vydání i úvahy, kterými se správní orgán řídil při jejich hodnocení. Proto ho ČSSZ přezkoumala v plném rozsahu, včetně rozsahu uplatněných námitek.

K námitkám týkajícím se zahrnutí mzdových nároků v celkové výši 126.156,- Kč do vyměřovacího základu ČSSZ konstatovala, že tato výše mzdových nároků přiznaná Z. T. rozsudkem Okresního soudu ve Zlíně č.j. 10 C 509/93-19 ze dne 6. 9. 1994 se skládá z následujících položek – předně se jedná o čistou mzdu za měsíce duben až červen 1993 v celkové výši 78.803,- Kč, od této částky je však třeba odečíst částku 18.735,- Kč, která již byla panu Z. T. před rozhodnutím soudu ze strany žalovaného uhrazena; na čisté mzdě tak panu Z. T. mělo být doplaceno celkem 60.068,- Kč. Další položku představují cestovní náklady ve výši 43.618,- Kč (vypočtené z částky 1.505, 1 USD při kurzu 28,98). Poslední položku tvoří náhrady za 15 dní dovolené v celkové výši 22.470,- Kč.

Vyměřovacím základem za dobu před 1. 1. 1996 podle ust. § 16 odst. 3 zákona č. 155/1995 Sb. hrubý výdělek stanovený pro účely důchodového zabezpečení podle předpisů platných před 1. 1. 1996. Podle ust. § 12 odst. 2 věty druhé zákona č. 100/1988 Sb., o sociálním zabezpečení, ve znění účinném do 31. 12. 1995, jsou hrubými výdělky po 31. 12. 1992 Sb. příjmy započitatelné podle zvláštního zákona do vyměřovacího základu pro stanovení pojistného na sociální zabezpečení, a to před odečtením daně z příjmů a nesnížené o pojistné na sociální zabezpečení, příspěvek na státní politiku zaměstnanosti a pojistné na všeobecné zdravotní pojištění. Podle ust. § 5 zákona č. 589/1992 Sb., o pojistném na sociální zabezpečení a příspěvku na státní politiku zaměstnanosti, se do hrubé mzdy započítávají příjmy, které byly zúčtovány v souvislosti s výkonem zaměstnání, které zakládá účast na nemocenském pojištění, s výjimkou nezapočitatelných příjmů, jimiž jsou mimo jiné i náhrady cestovních výdajů při pracovní cestě, které poskytuje zaměstnavatel zaměstnanci v souvislosti s výkonem práce (ust. § 131 zákoníku práce).

ČSSZ v souladu s rozsudkem Okresního soudu ve Zlíně č.j. 10 C 509/93-19 ze dne 6. 9. 1994 a výše uvedenými právními předpisy započítla panu Z. T. hrubou mzdu za duben, květen a červen 1993 ve výši 3 x 36.980,- Kč, tj. celkem 110.940,- Kč (hrubá mzda byla v roce 1993 za jeden měsíc dle rozsudku Okresního soudu ve Zlíně č.j. 10 C 509/93-19 ze dne 6. 9. 1994 vyčíslena na 36.980,- Kč a náhradu za 15 dnů dovolené za rok 1993 ve výši 15 x 1.498,- Kč, tj. celkem 22.470,- Kč (čistá denní náhrada za nevyčerpanou dovolenou podle Okresního soudu ve Zlíně č.j. 10 C 509/93-19 ze dne 6. 9. 1994 činila 1.498,- Kč). Tyto vyměřovací základy jsou uvedeny v osobním listu důchodového pojištění ze dne 2. 5. 2007 i ze dne 27. 7. 2010. Cestovní náklady ve smyslu § 5 zákona č. 589/1992 Sb. do vyměřovacího základu započítat nelze. Napadené rozhodnutí ze dne 20. 8. 2010 je tak zcela v souladu s rozsudky Krajského soudu v Brně č.j. 34 Cad 26/2009-25 ze dne 30. 3. 2010 a č.j. 33 Cad 168/2007-24 ze dne 5. 5. 2008, které ČSSZ ukládají povinnost zohlednit mzdové nároky přiznané výše uvedeným rozsudkem Okresního soudu ve Zlíně č.j. 10 C 509/93-19 ze dne 6. 9. 1994.

K námitkám ohledně částky 352.581,- Kč ČSSZ sděluje, že nejde o částku započitatelnou podle českých důchodových předpisů. Rozsudkem Okresního soudu ve Zlíně sp. zn. 10 C 82/98-234 ze dne 16. 2. 2000 byla tato částka přiznána nikoli jako pracovníprávní nárok, ale jako provize obchodního zástupce za sjednané kontrakty, která příslušela vedle sjednaného platu. Nejednalo se tedy o příjem z činnosti zakládající účast na důchodovém pojištění ve smyslu § 5 odst. 1 zákona č. 589/1992 Sb. Pro důchodové účely lze

hodnotit příjmy, které byly zaměstnavatelem zúčtovány v souvislosti se zaměstnáním zakládajícím účast na nemocenském pojištění nebo účast jen na důchodovém pojištění.

K námitkám týkající se částky 110.272,- Kč ČSSZ uvedla, že v rozsudku Krajského soudu v Brně sp. zn. 41 Ad 15/2011, jakož i v rozsudku Krajského soudu v Brně č.j. 34 Cad 26/2009-25 ze dne 30. 3. 2010 je konstatováno, že tato částka, která má představovat mzdu zemřelého manžela účastnice řízení za leden až březen 1993, je pouze vlastním výpočtem účastnice řízení a ČSSZ jí proto nemůže zhodnotit, neboť není uvedena v žádném evidenčním listě důchodového pojištění, ani v eventuelním rozhodnutí soudu. Tímto právním názorem soudu je ČSSZ ve smyslu § 78 odst. 5 s.ř.s., ve znění pozdějších předpisů, vázána. Z rozsudku Okresního soudu ve Zlíně č.j. 10 C 509/93-19 ze dne 6. 9. 1994 navíc plyne, že pan Z. T. uplatňoval mzdové nároky pouze za měsíce duben až červen 1993, aniž by nárokoval nedoplatek mzdy za předchozí měsíce leden až březen 1993.

S ohledem na tyto skutečnosti bylo rozhodnuto tak, jak je ve výroku uvedeno. Tímto rozhodnutím je realizován rozsudek Krajského soudu v Brně ze dne 11. 5. 2011, sp. zn. 41 Ad 15/2011-20.

Ze spisu Krajského soudu v Brně sp. zn. 41 Ad 15/2011 bylo zjištěno, že Krajský soud v Brně rozsudkem ze dne 11. 5. 2011 č.j. 41 Ad 15/2011-20 rozhodl tak, že zrušil rozhodnutí ČSSZ ze dne 21. 12. 2010 pro vady řízení a věc vrátil žalované k dalšímu řízení.

Z odůvodnění bylo zjištěno, že pokud jde o rozhodnutí ze dne 21. 12. 2010, kdy bylo rozhodnuto tak, že se zamítají námitky a potvrzuje se rozhodnutí ČSSZ ze dne 20. 8. 2010. Soud uvedl, že rozhodnutí ze dne 20. 8. 2010 vykazuje vady, neboť v jeho výroku je uvedeno, že ČSSZ zvyšuje žalobkyni od 19. 3. 2002 vdovský důchod, který činí 2.128,- Kč měsíčně a že žalobkyni náleží od 19. 3. 2010 starobní důchod ve výši 6.500,- Kč měsíčně, když starobní důchod žalobkyni náleží od 19. 3. 2002. Evidentně je tedy uvedeno chybné datum přiznání starobního důchodu žalobkyně ve výroku rozhodnutí, což nepopírá sama žalovaná. Dále je uvedeno, že z rozsudku Krajského soudu v Brně č.j. 34 Cad 26/2009-25 bylo zjištěno, že tímto rozsudkem Krajský soud v Brně zrušil rozhodnutí ČSSZ č. I ze dne 15. 12. 2008 pro vady řízení a věc žalované vrátil k dalšímu řízení. V odůvodnění rozhodnutí na straně IV. poslední odstavec je uvedeno, že k námitce žalobkyně, že žalovaná ve svém rozhodnutí dosud nezohlednila částku 352.581,- Kč, soud uvedl následující: předmětnou částku lze zjistit pouze z první strany rozsudku č.j. 10 C 82/98-234, v tomto řízení se zemřelý manžel žalobkyně domáhá zaplacení provize ve výši 392.075,- Kč, s příslušenstvím a zaplacení úroků z prodlení ve výši 23.702,- Kč. Podle soudu na základě této listiny nemůže dosud žalovaná namítanou částku zemřelému manželovi žalobkyně nijak zhodnotit, neboť z této části rozsudku není patrné, čeho se přiznaná částka týká, v jakém období měla být vyplacena a nebyla, a o jaký charakter náhrady se jedná. Ani z potvrzení správkyne konkursní podstaty ze dne 24. 7. 2008 nelze zjistit, co částka 352.581,- Kč představuje. Za daného skutkového stavu věci soud dosud neshledal pochybení na straně žalované, pokud ke dni svého rozhodnutí nezohlednila částku žalobkyni namítanou, neboť proto neměla a pravděpodobně neexistují dosud požadované podklady.

Soud k tomu uvedl, že v dávkovém spise, který byl Krajskému soudu v Brně zaslán žalovanou, se již celý rozsudek č.j. 10 C 82/98-234 nachází.

Podle § 78 odst. 1 s.ř.s., je-li žaloba důvodná, soud zruší napadené rozhodnutí pro nezákonnost nebo pro vady řízení.

Soud ve věci shrnul takto: řízení vykazuje výrazné vady, námitky žalobkyně proti rozhodnutí ČSSZ ze dne 20. 8. 2010 se ve spise nenachází, soud tedy neví, zda se s námitkami žalobkyně žalovaná řádně vypořádala, výrok rozhodnutí z 20. 8. 2010 vykazuje vadu, a to v datu přiznání starobního důchodu žalobkyně a navíc se ve spise již nachází rozsudek Okresního soudu ve Zlíně č.j. 10 C 82/98-234, a to celý rozsudek, ne pouze první strana, takže pokud žalobkyně vznáší v žalobě mimo jiné námitku, že nebyla zohledněna částka 352.581,- Kč, přiznaná tímto rozsudkem, soud se nemůže k této námitce vyjádřit, ač rozsudek se již v dávkovém spise nachází, neboť neví, zda tato námitka byla obsažena v námitkách, jež žalobkyně podala proti rozhodnutí ČSSZ ze dne 20. 8. 2010.

Soud tedy zrušil rozhodnutí žalované ze dne 21. 12. 2010 a zavazuje žalovanou k vydání nového rozhodnutí, v němž bude jednak správně uvedeno datum přiznání starobního důchodu žalobkyně, a žalovaná, pokud bude obsahem námitek i částka 352.581,- Kč, přiznaná rozsudkem Okresního soudu ve Zlíně č.j. 10 C 82/98-234, se v novém rozhodnutí s tímto rozsudkem vypořádá, neboť celý rozsudek se v dávkovém spise v současné době již nachází. Zejména se musí v dávkovém spise nacházet námitky žalobkyně proti rozhodnutí ČSSZ ze dne 20. 8. 2010.

Poté, kdy bylo zahájeno soudní řízení ve věci vedené pod sp. zn. 41 Ad 60/2011, Krajský soud v Brně si vyžádal dávkový spis žalobkyně vedené žalovanou, bylo z něho zjištěno, že námitky žalobkyně proti rozhodnutí žalované ze dne 20. 7. 2010, námitky ze dne 15. 9. 2010 se v dávkovém spise žalobkyně již nacházejí a dále se tam nachází celý rozsudek Okresního soudu ve Zlíně č.j. 10 C 82/98-234.

Pokud jde o námitky žalobkyně ze dne 15. 9. 2010 namítala žalobkyně, že v dávkovém spise není založen rozsudek Okresního soudu ve Zlíně č.j. 10 C 82/1998-234, požadovala započtení příjmů svého manžela ve výši 110.272,- Kč u společnosti COWITRA, dále započtení částky 352.581,- Kč přiznané na základě pracovněprávního vztahu jejímu zemřelému manželovi rozsudkem Okresního soudu ve Zlíně č.j. 10 C 82/1998-234.

Krajský soud v Brně dospěl k závěru, že v rozhodnutí ze dne 4. 8. 2011 se žalovaná již rozsudkem Okresního soudu ve Zlíně č.j. 10 C 82/1998-234 vypořádala, uvedla, proč nelze zohlednit částku přiznanou v tomto rozsudku ve výši 352.581,- Kč. Toto žalovaná zdůvodnila tím, že uvedená částka byla přiznána nikoliv jako pracovněprávní nárok, ale jako provize obchodního zástupce za sjednané kontrakty, která příslušela vedle sjednaného platu a že se tedy nejedná o příjem z činnosti zakládající účast na důchodovém pojištění ve smyslu § 5 odst. 1 zákona č. 589/1992 Sb.

K tomu Krajský soud v Brně zaujímá následující stanovisko:

Krajský soud v Brně si připojil celý spis sp. zn. 10 C 82/98 Okresního soudu ve Zlíně a bylo zjištěno, že dne 16. 2. 2000 Okresní soud ve Zlíně vydal rozsudek č.j. 10 C 82/98-234, když žaloba směřovala k zaplacení částky 392.075,90 Kč s příslušenstvím, tedy šlo o zaplacení provize v uvedené výši a zaplacení úroků z prodlení ve výši 23.702,- Kč. Ve výroku tohoto rozsudku bylo rozhodnuto takto:

- I. ZPS-SM, a.s. v likvidaci se sídlem Zlín, třída Tomáše Bati je povinen zaplatit žalobci částku 3.039,- K se 17 % úrokem z prodlení od 1. 4. 1995 do zaplacení, do tří dnů od právní moci rozsudku.

- II. Ohledně 1 % úroku z prodlení z částky 3.039,- Kč za dobu od 1. 4. 1995 do zaplacení se žaloba zamítá.
- III. Žalovaný je povinen zaplatit žalobci 349.542,- Kč s 19 % úrokem z prodlení od 1. 4. 1997 do zaplacení do tří dnů od právní moci rozsudku.
- IV. Ohledně částky 39.494,90 Kč se žaloba zamítá.
- V. Žalovaný je povinen zaplatit žalobci úrok z prodlení ve výši 22.699,- Kč do tří dnů od právní moci rozsudku.
- VI. Ohledně částky 1.003,- Kč úroku z prodlení se žaloba zamítá.
- VII. V bodě VII. je rozhodnuto o náhradě nákladů řízení.

Z odůvodnění rozsudku je zřejmé, že výše provize, která byla Z. T. přiznána částkou vyplývající z jeho pracovně-právního vztahu a jedná se zavřených dohod o část mzdy, která měla být Z. T. za splnění předepsaných podmínek žalovaným zaplacená.

Rozsudek dosud nenabyl právní moci.

Ve spise se nachází rozhodnutí Krajského obchodního soudu v Brně ze dne 14. 3. 2000, kde Krajský obchodní soud rozhodoval proti dlužníkovi: ZPS-SM, a.s. – v likvidaci, Zlín, třída Tomáše Bati, prohlášení konkursu na majetek dlužníka tak, že na majetek dlužníka ZPS-SM, a.s. – v likvidaci se prohlašuje konkurs. Dne 21. 9. 2000 k č.j. 10 C 82/98 ve věci navrhovatele Z. T. a odpůrce JUDr. Zlatava Davidová, správkyň konkursní podstaty ZPS-SM, a.s. – v likvidaci, navrhovala správkyň konkursní podstaty ZPS-SM, a.s. – v likvidaci, aby bylo pokračováno v řízení v souladu s ust. § 14 odst. 1 písm. c) zákona o konkursu a vyrovnání.

Dne 10. 10. 2010 pod č.j. 10 C 82/98-256 rozhodl Okresní soud ve Zlíně tak, že zamítl návrh JUDr. Zlatavy Davidové, advokátky se sídlem v Brně, Přívrat 12, jako správkyň konkursní podstaty úpadce ZPS-SM, a.s. – v likvidaci ze dne 21. 9. 2000.

V odůvodnění tohoto rozhodnutí je uvedeno, že ve výše uvedené věci bylo rozhodnuto rozsudkem Okresního soudu ve Zlíně ze dne 16. 2. 2000 tak, že žalobě bylo částečně vyhověno. Ještě před rozesláním vyhotovení rozsudku bylo zjištěno, že na majetek žalovaného byl usnesením Krajského obchodního soudu v Brně ze dne 14. 3. 2000 prohlášen konkurs. Správkyň konkursní podstaty byla ustanovena JUDr. Zlatava Davidová, CSc., advokátka se sídlem v Brně. Dle ust. § 14 odst. 1 písm. c) zákona o konkursu a vyrovnání bylo tedy řízení ve věci č.j. 10 C 82/98 zdejšího soudu přerušeno, neboť se jedná o řízení o nárocích, které se týkají majetku patřícího do konkursní podstaty. Podáním ze dne 21. 9. 2000 správkyň konkursní podstaty podala návrh na pokračování v řízení. Dle ust. § 14 odst. 1 písm. c) v části zákona o konkursu a vyrovnání lze v přerušeném řízení pokračovat na návrh správce, popřípadě ostatních účastníků řízení, řízení o pohledávkách, které je třeba přihlásit v konkursu. Pohledávka žalobce na zaplacení provize s příslušenstvím a zaplacení úroku z prodlení ve výši 23.702,- Kč je mzdovým nárokem, jak lze dovodit z odůvodnění rozsudku nejvyššího soudu ze dne 6. 10. 1998 sp. zn. 2 Cdom 1280/97 publikovaného ve Sbírce soudních rozhodnutí a stanovisek v roce 2000 pod č. VII. Úrok z prodlení je pak úrokem souvisejícím s pozdním vyplacením mzdových nároků žalobce. S přihlédnutím k ust. § 31 odst. 1, 3 zákona o konkursu a vyrovnání je mzdová pohledávka žalobce v daném případě pohledávkou, kterou je třeba přihlásit do konkursu. Nelze tedy v přerušeném řízení pokračovat, přestože byl správkyň konkursní podstaty v tomto smyslu podán návrh.

Proti tomuto rozhodnutí podal odvolání Z. T.

Krajský soud v Brně rozhodnutím ze dne 28. 2. 2011 usnesení soudu I. stupně potvrdil. Rozhodnutí nabylo právní moci dne 4. 4. 2011.

Jak Krajský soud v Brně již uvedl, z připojeného spisu Okresního soudu ve Zlíně sp. zn. 10 C 82/98 bylo zjištěno, že částka 352.581,- Kč představující výši provize, o které bylo rozhodnuto rozsudkem uvedeného soudu, je částkou, jež měla být žalobci vyplacena z titulu pracovněprávního vztahu mezi ním a žalobcem. Tato částka byla sice rozsudkem Okresního soudu v e Zlíně přiznána, nebyla však dosud vyplacena a rozsudek dle Okresního soudu v Zlíně č.j. 10 C 82/98-234 není dosud ani rozsudkem pravomocným, jak bylo z připojeného spisu zjištěno.

Přestože se jedná o částku, která za podmínek, jež Z. T. splnil, bylo součástí jeho mzdových nároků, soud se ztotožňuje se stanoviskem žalované, že v tomto případě nejde o částku započitatelnou podle českých důchodových předpisů.

V § 5 odst. 1 zákona č. 589/1992 Sb. o pojistném na sociálním zabezpečení základem pojistného zaměstnance pro pojistné na důchodové pojištění je úhrn příjmů ze závislé činnosti a funkčních požitků, které jsou předmětem daně z příjmu fyzických osob podle zákona o dani z příjmů a nejsou od této daně osvobozeny **a které mu zaměstnavatel zúčtoval v souvislosti se zaměstnáním, které zakládá účast na nemocenském pojištění nebo účast jen na důchodovém pojištění. Zúčtovaným příjmem se pro účely věty první rozumí plnění, které bylo v peněžní nebo nepeněžní formě nebo formou výhody poskytnuto zaměstnavatelem a předáno v jeho prospěch, popřípadě připsáno k jeho dobru anebo spočívá v jiné formě plnění prováděné zaměstnavatelem za zaměstnance.**

Ohledně částky 352.581,- Kč je zcela zřejmé, že tato částka nebyla žalobci vyplacena, rozsudek Okresního soudu ve Zlíně **není dosud ani pravomocný**, takže v daném případě nejde o příjem, který Z. T. zaměstnavatel **zúčtoval** v souvislosti se zaměstnáním, které zakládá účast na nemocenském pojištění nebo účast jen na důchodovém pojištění.

S ohledem na tyto skutečnosti zatím nelze částku 352.581,- Kč podle českých právních předpisů započítat, a nemohla se tedy odrazit ve výši plného invalidního důchodu žalobce.

Krajský soud pak uvádí, že žalovaná se ve svém rozhodnutí, které je nyní předmětem soudního přezkumu, s námitkami žalobkyně ohledně částky 352.581,- Kč vypořádala, vypořádala se s rozsudkem Okresního soudu ve Zlíně č.j. 10 C 82/98-234, i když zaujala jiný právní názor, než Krajský soud v Brně, který uvedenou částku pokládá za součást mzdy Z. T. za splnění stanovených podmínek, který tento splnil, nikoliv jiný než pracovněprávní nárok, jak si vykládá žalovaná.

To však nic nemění na skutečnosti, že částku 352.581,- Kč nelze započítat pro výši invalidního důchodu Z. T.

Pokud pak jde o částku 110.727,- Kč, na jejímž započtení žalobkyně rovněž trvá a uváděla žádost o započtení této částky i v námitkách ze dne 15. 9., má soud za to, že i s touto námitkou se žalovaná řádně ve svém rozhodnutí ze dne 4. 8. 2011 vypořádala, s poukazem na to, že tato částka, jež má dle žalobkyně představovat mzdu jejího zemřelého manžela za leden až březen 1993 je pouze jejím vlastním výpočtem, ČSSZ ji proto nemůže zhodnotit, protože není uvedena v žádném evidenčním listě důchodového pojištění. Poukázala

také na to, že tímto právním názorem byla zavázána již rozsudkem Krajského soudu v Brně, č.j. 34 Cad 26/2009-25 ze dne 3. 3. 2010.

Z odůvodnění tohoto rozsudku soud zjistil následující:

V odůvodnění uvedeno, že soud dále konstatuje, že žalobkyní vyčíslená mzda zemřelého manžela u společnosti COWITRA, a.s. za měsíce leden až březen 1993 částkou 110.272,- Kč je pouze jejím výpočtem a žalovaná ji proto nemůže zhodnotit neboť není uvedena v žádném evidenčním listu důchodového zabezpečení ani v eventuelním rozhodnutí soudu. Konečně ze shora uvedeného rozsudku vyplývá, že zemřelý manžel žalobkyně uplatňoval mzdové nároky vůči COWITRA, a.s. pouze za měsíce duben až červen 1993, aniž by nárokoval nedoplatek mzdy za předchozí měsíce leden až březen. Na základě shora uvedeného soud dospěl k závěru, že žalobní námitky žalobkyně jsou důvodné zčásti, musí však rozhodnutí žalované zrušit. Námitku týkající se nezhodnocení částky 352.581,- Kč neshledal vzhledem ke skutkovému stavu ve spise důvodnou, námitku o nezohlednění částky 110.272,- Kč neshledal z důvodů shora rovněž důvodnou, ale při posuzování této námitky zjistil, že žalovaná dosud opomněla zohlednit při souzeném mzdové nároky zemřelého manžela žalobkyně rozsudkem Okresního soudu ve Zlíně ze dne 4. 9. 1994 č.j. 10 C 509/93-19, který nabyl právní moci dne 19. 10. 1994, ač to tvrdí v odůvodnění rozhodnutí, což ale není v souladu s obsahem osobního listu důchodového pojištění ze dne 3. 5. 2007, když jiný není k dispozici. Soud proto ve smyslu § 78 odst. 1 s.ř.s. napadené rozhodnutí žalované zrušil pro vadu řízení způsobující nepřezkoumatelnost a vrátil ho žalované podle odst. 4 k dalšímu řízení se shora uvedeným právním názorem.

Krajský soud v Brně uvádí, že je tedy skutečností, že Krajský soud v Brně již ve věci vedené pod sp. zn. 34 Cad 26/2009 vyslovil právní názor ohledně započtení či nezapočtení částky 110.272,- Kč, když dle názoru Krajského soudu v Brně vyslovenou v tomto rozsudku a kterým ČSSZ byla vázána, dospěl k závěru, že uvedenou částku z důvodů, jež soud uvedl, započítat nelze.

Krajský soud v Brně má za to, že ohledně částky 110.272,- Kč se nic nezměnilo ani do současné doby, uvedená částka skutečně v žádném evidenčním listu důchodového zabezpečení ani v žádném rozhodnutí soudu není uvedena a přisouzena a je pouze výpočtem žalobkyně, a právě proto, že není tato částka uvedena v žádném osobním listě, neexistují ani žádné mzdové listy zemřelého manžela žalobkyně, které by tuto částku prokazovaly, setrvává Krajský soud v Brně i nyní na stanovisku, jež bylo vyjádřeno v rozsudku zdejšího soudu č.j. 34 Cad 26/2009-25. Na této situaci nic nemůže změnit, doklad, který žalobkyně k žalobě připojila, a to vyúčtování za leden až březen 1993, kde jsou rozepsány ceny za jízdenky, hovorné a poštovné a služby spojů, auto, údržba, nafta, občerstvení, právník, kde je uvedeno celkem: 62,65 USD + 1.239,- USD = 1.301,65 USD a pod tím rukou napsáno – platy za uvedené období: 5.400 USD, zůstatek k 31. 3. 1993 764,5 USD, pod tím datum 27. dubna 1993 a podpis, který je soudu nečitelný, dle žalobkyně se jedná o podpis ekonomického ředitele COWITRY, a.s. Ing. R.

Soud má za to, že ani z tohoto dokladu nelze dospět k závěru, že částka 110.272,- Kč, jak ji vyčíslila žalobkyně, by měla být zohledněna při výpočtu výše invalidního důchodu zemřelého manžela žalobkyně.

V tomto směru Krajský soud v Brně odkazuje na judikaturu Nejvyššího správního soudu:

Vyměřovací základ nelze vypočíst z průměrné mzdy pracovníků v daném období v dané organizaci nebo z průměrné mzdy pracovníků v čs. hospodářství v daném období, je jej nutno prokazovat mzdovými listy z daného období, nebo evidenčními listy. Pokud tyto doklady neexistují, žalobce neunesl důkazní břemeno a žalobu soud zamítlne (podle rozsudku Krajského soudu v Plzni ze dne 18. 9. 2006, č.j. 16 Cad 269/2005-41).

Ze všech shora uvedených důvodů Krajský soud v Brně tedy žalobu jako nedůvodnou dle § 78 odst. 7 soudního řádu správního (dále jen „s.ř.s.“) zamítl.

Výrok o náhradě nákladů řízení je odůvodněn v ust. § 60 odst. 1, 2 s.ř.s.

Žalobkyně ve věci neměla úspěch, žalovaná nemá právo na náhradu nákladů řízení ze zákona.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno, ve dvojím vyhotovení. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Brně dne 14. března 2012

JUDr. Jana Kubenová, v.r.
samosoudkyně

Za správnost vyhotovení:
Barbora Zachovalová